

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120205736
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120205736.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej vo veci navrhovateľky N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. II XX/XX, J. B. P., o zapretie otcovstva a o určenie otcovstva k maloletému dieťaťu: T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenému opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny O., za účasti muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté: L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. XXX/X, a muža, ktorého otcovstvo má byť určené: O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. I. XXX, na odvolanie muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté, proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 21Pc/16/2020-15 zo dňa 3. júna 2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 21Pc/16/2020-38 zo dňa 27. septembra 2021 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením (č. k. 21Pc/16/2020-15 zo dňa 3. júna 2021) súd prvej inštancie zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 12.8.2020 domáhala zapretia otcovstva a následného určenia otcovstva k maloletému T. C.. Navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 19.10.2020 zobrala návrh na v časti o určenie otcovstva späť. Na ďalšom pojednávaní konanom dňa 3.6.2021 zobrala navrhovateľka späť aj návrh na zapretie otcovstva. Vzhľadom k tomu, že došlo k účinnému späťvzatiu návrhu v celom rozsahu, súd v zmysle § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) konanie v celom rozsahu zastavil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté. Uviedol, že o tom, že nie je otcom maloletého, sa dozvedel až z podaného návrhu navrhovateľky na súd. Ak by skôr vedel o tom, že nie je otcom, podal by sám návrh na zapretie otcovstva. Mal za to, že je aj v jeho záujme, aby sa v konaní ďalej pokračovalo a ustálilo, či je otcom maloletého alebo nie. Konanie bolo zastavené po tom, čo navrhovateľka uviedla, že testy DNA sú drahé. Uviedol, že so späťvzatím návrhu nesúhlasí a trvá na tom, aby sa pokračovalo v konaní o zapretie otcovstva. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Záverom uviedol, že pokiaľ by nebolo možné v konaní pokračovať na základe návrhu navrhovateľky, navrhuje, aby sa v konaní pokračovalo s ním ako navrhovateľom.

3. Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrila a uviedla, že muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté (jej bývalý manžel) bol niekoľkokrát oboznámený s faktom, že nie je biologickým otcom maloletého, nielen jej osobou, ale aj ich plnoletým synom. Je zrejmé, že nie len že vedel, ale aj úmyselne ignoroval fakt, že nie je biologickým otcom. Uviedla, že na žiadosť muža, ktorého otcovstvo má byť

zapreté, dala na vlastné náklady dňa 15.6.2021 spraviť test otcovstva. Po doručení výsledku testu DNA bude o tom informovať muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté.

4. V písomnej replike na vyjadrenie navrhovateľky muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté uviedol, že nevedel, že nie je biologickým otcom maloletého. Priznal, že mu to bolo párkrát naznačené, avšak nikdy tomu nevenoval pozornosť, keďže nemal vedomosť o mimomanželských stykoch navrhovateľky. Opätovne uviedol, že až po doručení návrhu na súd sa dozvedel, že nie je biologickým otcom. Záverom uviedol, že mu bol zo strany navrhovateľky doručený výsledok testu DNA, ktorý potvrdzuje, že nie je biologickým otcom maloletého a z toho dôvodu žiadal, aby sa v konaní o zapretie otcovstva pokračovalo.

5. V písomnej duplike navrhovateľka uviedla, že mužovi, ktorého otcovstvo má byť zapreté, niekoľkokrát povedala, že nie je biologickým otcom maloletého. Ďalej uviedla, že súhlasí so zapretím otcovstva voči nemu.

6. Uznesením č. k. 21Pc/16/2020-38 zo dňa 27. septembra 2021 súd prvej inštancie opravil v záhlaví napadnutého uznesenia (č. k. 21Pc/16/2020-15 zo dňa 3. júna 2021) dátum narodenia maloletého T. tak, že správny dátum narodenia znie: XX.X.XXXX.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka dňa 12.8.2020 podala návrh na zapretie otcovstva muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté, a súčasne na určenie otcovstva muža, ktorého otcovstvo má byť určené. Navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 19.10.2020 zobrala návrh v časti o určenie otcovstva späť a na pojednávaní konanom dňa 3.6.2021 zobrala späť aj návrh na zapretie otcovstva. Muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté, podaným odvolaním žiada, aby sa v konaní o zapretie otcovstva pokračovalo.

9. Podľa § 2 ods. 1, ods. 2 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Podľa § 29 ods. 1 CMP navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

11. Podľa § 29 ods. 3 CMP súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

12. Späťvzatie návrhu na začatie konania je prejavom dispozičnej zásady, ktorá platí aj v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku. Je jednostranným procesným úkonom navrhovateľa. V prípadoch, v ktorých je možné začať konanie iba na návrh, nemôže byť navrhovateľ nútený v tomto konaní ďalej pokračovať, ak v ňom pokračovať nechce. Iná je situácia, ak je konanie možné začať aj bez návrhu. Konanie o zapretie otcovstva a konanie o určenie otcovstva je však možné začať iba na návrh (§ 107 CMP).

13. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka vzala späť návrh na určenie otcovstva aj návrh na zapretie otcovstva, súd prvej inštancie správne postupoval, keď konanie v zmysle § 29 ods. 1 CMP zastavil. Z obsahu spisu je jednoznačne preukázané, že muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté, na pojednávaní dňa 3.6.2021 uviedol, že so späťvzatím súhlasí. Takto daný súhlas nie je možné vziať späť. Dodatočne vyjadrený nesúhlas so späťvzatím návrhu už nemá právne účinky, teda súd nemôže pokračovať v konaní a považovať muža, ktorého otcovstvo má byť zapreté (odvolateľa) za navrhovateľa. Odvolací súd však považuje za potrebné uviesť, že odvolateľ môže napriek tomu sám podať nový návrh na zapretie otcovstva.

14. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že ak by navrhovateľka nevzala návrh na zapretie otcovstva späť, jej návrh na zapretie otcovstva by musel súd zamietnuť s prihliadnutím na § 88 ods. 2 Zákona o rodine (matka môže zaprieť otcovstvo manžela len do troch rokov od narodenia dieťaťa). Za tejto procesnej situácie a za stavu, keď muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté vyslovil súhlas so späťvzatím návrhu, nemal prvoinštančný súd inú možnosť, ako konanie podľa § 29 ods. 1 CMP zastaviť. Odvolací súd preto uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Za vecne správny považoval odvolací súd aj výrok o trovách konania pred súdom prvej inštancie, keď súd prvej inštancie aplikoval základnú zásadu nepriznávania trov konania v mimosporových konaniach (§ 52 CMP), pričom neboli dané žiadne dôvody na aplikovanie niektorej z výnimiek, stanovených v § 53 až § 55 CMP a odvolateľ o náhradu trov konania ani nežiadal (§ 57 CMP).

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd takisto podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nezistil žiadne okolnosti stanovené v § 53 a § 55 CMP, pre ktoré by mal o trovách odvolacieho konania rozhodnúť iným spôsobom, a navrhovateľka nežiadala o náhradu trov odvolacieho konania (§ 57 CMP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).